

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

HISTORIAE EC||CLESIASTICAE PARS || PRIMA, QVA CONTI-||NENTVR ||
Eusebij cognomento Pamphili Cæsareæ Palæ-||stinæ Episcopi lib. 10.||
Eiusdem de vita Constantini magni lib. 4.|| Oratio Constantini magni ad
sanctoru[m] cœtu[m].|| Oratio eiusdem Eusebij in laudem Constanti-||ni
magni ad trigesimum ...

Christopherson, John

[Köln], 1569

Quae Irenaei opera ad nos peruenerint. Cap. XXV.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29861

EVSEBII HISTORIAE

illum modum obseruasset) deponeret: neq; contra Polycarpus Aniceto persuasit, vt consuetudinem Asiaticā, (quippe qui morem præsbyterorum, qui illum erant, antegressi, debere sedulo retinere, assereret) vllō modo, obseruaret. Quæ cum ita essent constituta, communicabant inter se mutuō, & in ecclesia Anicetus ritus, qui in eucharistia peragi solent, Polycarpo ob reuerentiā videlicet, quam erga illum habebat, obeundi potestatem, concessit: atque tandem cum pace alter decessit ab altero, & omnes ecclesiæ tum eorum, qui decimo quarto die festum Paschatis obseruabant, tum eorum, qui secus, placida pace & tranquilla inter ipsas fruebantur. Irenæus autem, cum nominis sui appellationi (Ἐιρηναῖος enim pacis studiosum significat) pulchre respondens, tum moribus, quibus se pacis auctorem vere declarabat, eiusmodi pro pace & concordia ecclesiarū & hortatus est, & magnopere flagitauit. Atque ista aliaq; eisdē congruentia non ad Victorem solum, sed etiam ad alios plerosq; & diuersos ecclesiarum præsides, de ista, quæ tum iactabatur controuersia, conscripsit.

Quæ Irenæi opera ad nos peruenerint.

CAP. XXV.

Episcope vero, quos modo percensuimus, Narcissus, & Theophilus, & vnā cum illis Cassius ecclesiæ Tyri episcopus, & Clarus, qui Ptolemaidis rexit ecclesiam, quiq; cum istis in Palæstina in vnum conuenerant, simul atque in decreto suo de Paschatis traditione, ex apostolorum successione gradatim ad eos deducta, permulta disseruerint, in extrema parte eiusdē hæc præterea his fere verbis adiungunt. Epistolæ nostræ exemplaria, facile ad quancumque ecclesiam mittantur, ne culpæ illorum, qui temere & inconsulto suas ipsorum animas erroris prauitate inficiunt, in nos vllō modo transferatur. Illud vos minimè ignorare volumus, quod Alexandria etiam eodem die, quo nos, istud festum agunt. Si quidem tum à nobis ad illos, tum ab illis ad nos perferuntur literæ, vt summo cum consensu vnā istum diem sacro-

sacrofanctum auguste & religiose celebremus. Verum enim vero præter opera & epistolas Irenæi, quæ iam demonstratæ sunt, extat liber illius breuissimus ille, quidē, summè tamen necessarius, contra Gentiles, qui de scientia inscribitur. Alius item memoratur quem fratri cuidam nomine Marciano dedicauit: in quo apostolicæ prædicationis rationem & modum exponit. Accedit his liber quidam de variarum rerum disquisitione: in quo tum epistolæ ad Hebræos, tum libri sapientiæ Salomonis mentionem facit, certaque testimonia ex eisdem deprompta citat. Tot sunt igitur Irenæi opera, quæ ad nos nostramq; notitiam peruenerunt.

Quæ etiam aliorum qui tum temporis floruerunt, commentaria ad nos peruenerint. CAP. XXVI.

Commodo autem tredecim annos imperij administratione perfuncto, Seuerus cum vix sex mensibus continuis Pertinax post mortem Commodi imperij gubernacula occupasset, successit in imperium. Etsi complura certè apud multos veterum ecclesiasticorum scriptorum, qui tum vixerunt, eximie virtutis, & exquisitæ diligentie monimenta hucusque reseruantur, tamen quæ ipsi vidimus, sunt hæc solum, quæ sequuntur: Heracliti commentarii in apostolum: Maximi opera, cum de controuersia illa apud hæreticos multum iactata exagitataque, nimirum vnde vitium natum sit, tum de materia, quod ortum habeat: explicationes item Candidi in sex dies, & Apionis in idem argumentum. Sexti similiter libri, de resurrectione, & aliud etiam opus Arabiani. Aliorum item penè infinitorum lucubrations, quorum vel tempora scriptis mandare, vel memoriam rerum gestarum persequi (præsertim cum nulla oblata sit occasio) importunum prope videretur. Et quanquam alii libri aliorum multorum ecclesiasticorum scriptorum, verè de religione & fide sententiũ (sicut cuiusq; expositiones in sacrâ scripturâ editæ cõmonstrât) ad nos peruenerunt: tamè quia auctores eorum nobis ideo incogniti sunt, quod illorum nomina in libris minime inscripta reperiuntur, istorum nomina recensere nõ possumus.

De his